

Psalm 17: *Exaudi, Domine.*

(Gebed;
v. David)

*Om te handelen als een mens
naar het woord van uw lippen
heb ik gewaakt
voor roverspaden!*

Doodstil stond hij aan de bosrand,
schaduw tussen de schaduwen,
wachtend op wat niets anders
dan prooi kon zijn.

Beesten vlogen, kropen, renden
langs. Te klein, te groot, te snel,
te ver, te gevaarlijk of te

lief? De hinde. Bruinogig, zacht-
aardig, lopend op rietstengels
in een meer van gras. Wie zou haar
in het hart durven treffen, willen richten
op de roos tussen de ogen? Hij

niet. Bewoog, veranderde van jager
in prooi van menselijkheid. Zich
uit de voeten maken bleef over,
als vlucht voor zichzelf.